

Woonwagengaanplaatsen gemeente Heerde.

Geachte leden van de gemeenteraad,

Vandaag richt ik, Bram Goudsmid, als woordvoerder namens alle woonwagengaanwoners binnen de gemeente Heerde tot u om de aandacht te vestigen op een belangrijke en naar ons inziens vaak over het hoofd geziene gemeenschap binnen onze gemeente en zelfs binnen onze landsgrenzen.

Voor de mensen die niet echt weten wie of wat een woonwagengaanwoner is wil ik dit graag uitleggen.

Een woonwagengaanwoner is iemand die afstamt van een bevolkingsgroep die traditioneel in woonwagens door Europa in groepsverband reisde.

Overall waar men iets geld kon verdienen streek men neer en vertrok later weer als dit wat minder werd. Ze reist veelal met familie zodat men voor elkaar en met elkaar geld verdiende om elkaar te helpen als de een het wat minder had als de andere.

Dit werd woonwagengaanwoners afgenomen in 1968 toen er een woonwagengaanwet kwam. Op dat moment werd voor hun besloten dat ze niet meer rond mochten trekken en werden gedwongen naar grote regionale woonwagengaancentrums te verhuizen om daar vast te komen staan.

In 1975 werd vervolgens besloten dat grote woonwagengaancentrums niet werkte zoals gewild en werden alle grote centrums gedeconcentreerd.

Hierop ontstonden veelal kleinere centrums met voornamelijk familieleden.

Dit zijn met name de kleinere centrums die men vooral nu nog kent en waaronder u het Krimpenbos ook kunt schalen.

Woonwagengaanwoners zijn net na de oorlog al op een doortrek kamp gekomen in de gemeente Heerde.

Op gegeven moment dat zal rond de jaren 70 a 80 geweest zijn stonden er een aantal woonwagens wat langer op het terrein op de kruising van de Zwolseweg en de Koerbergseweg.

Het grote woonwagengaancentrum De Heere moest op gegeven moment worden gedeconcentreerd.

Hierdoor is in 1984 het woonwagengaan centrum Krimpenbos ontstaan als uitvalbasis van de gemeente Apeldoorn.

Dit werd destijds een woonwagengaan centrum van 15 staanplaatsen en zat vanaf het begin al helemaal vol.

Mijn oom en tante waren een van de eerste bewoners.

Vervolgens vertrokken meerdere familie leden van ons richting Heerde waaronder ook wij zelf in 1993.

In de jaren daarna zijn er veel verschuivingen geweest onder de bewoners omdat het reizen bij de meeste woonwagengaanbewoners in hun bloed is blijven zitten.

In mijn generatie is dit minder omdat op het moment dat ikzelf geboren ben in 1980 het rondtrekken al verboden was door de overheid.

Na het intrekken van de Woonwagenwet op 1 maart 1999 veranderde het beleid voor woonwagenbewoners in Nederland ingrijpend. De belangrijkste gevolgen waren decentralisatie, de start van een "uitsterfbeleid" en een groot tekort aan standplaatsen.

De verantwoordelijkheid voor woonwagenbewoners en standplaatsen verschoof van de rijksoverheid naar de gemeenten. Het doel was "normalisatie", wat betekende dat woonwagenbewoners niet langer als een aparte bevolkingsgroep met een uitzonderingspositie werden beschouwd, maar als "gewone" burgers die onder het reguliere woonbeleid vielen.

Het 'afstammingsbeginsel' (waarbij men moest aantonen van woonwagenbewoners af te stammen om op een kamp te wonen) werd losgelaten, waardoor de doelgroep werd verbreed en we hierdoor bijna onze cultuur verloren hadden.

Veel gemeenten en woningcorporaties voerden een afbouwbeleid, in de volksmond het 'uitsterfbeleid' genoemd. Vrijkomende standplaatsen werden vaak niet opnieuw verhuurd, maar opgeheven en gesloopt of de functie ervan werd doorgehaald.

Ook de gemeente Heerde besloot in 2002 mee te werken aan dit, in onze ogen, afschuwelijke uitsterfbeleid van onze cultuur.

Mijn ouders en ik met mijn gezin zijn de enige overgebleven bewoners van het Krimpenbos en de overige staanplaatsen zijn opgeheven.

Door dit uitsterfbeleid ontstond een nijpend tekort aan standplaatsen in heel Nederland, zo ook in onze gemeente Heerde.

Dit beleid stuitte jarenlang zoals ook door ons op verzet. Na uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het college van de rechten van de mens werd geoordeeld dat het uitsterfbeleid niet in overeenstemming was met de mensenrechten, met name het recht op culturele identiteit.

In 2017 heb ik Heerde voor het college gedaagd en is de gemeente Heerde hiervoor ook veroordeeld door het college omdat ook gemeente Heerde dit beleid van uitsterven voerde.

Vanaf ongeveer 2018 is het beleid daarom landelijk gewijzigd en moeten gemeenten weer zorgen voor voldoende standplaatsen.

Dat was een stukje geschiedenis die we hopelijk ver achter ons kunnen laten en gelukkig kunnen wij als woonwagenbewoners weer vooruit kijken in de hoop dat wij onze cultuur voort kunnen zetten.

Voor ons is gemeente Heerde hierin positief veranderd en zijn we al geruime tijd bezig om weer meerdere staanplaatsen te krijgen op het Krimpenbos.

Vele onderzoeken en gesprekken hebben plaats gevonden tussen ons de bewoners en meerdere ambtenaren van de gemeente Heerde. Deze gesprekken vaak erg positief en ik mag voor mezelf wel spreken dat er anders tegen ons aan wordt gekeken als men in eerste instantie keek.

Ook zijn er gesprekken geweest tussen en met onze buurtbewoners waar wij veelal goed mee om gaan.

Wij begrijpen de woningnood in Nederland en ook in onze gemeente Heerde groot is.

Iedereen verdient te wonen zoals ze dat voor zichzelf in ogen zien.

Zo ook onze kinderen en familie die nu vaak weggedrukt en ongelukkig in huizen woont omdat er in het verleden gewoon geen zicht op een standplaats was.

Nu heeft u de kans om dat voor een aantal woonwagenbewoners te veranderen. Daarom vraag ik u vandaag: neem uw verantwoordelijkheid. Zorg voor voldoende woonwagenstandplaatsen. Geef onze kinderen de kans om te wonen zoals wij dat al generaties volgens onze tradities doen en laat zien dat onze gemeenschap in Cita gemeente Heerde er volledig bij hoort.

Dank uw wel.